

Tots els carrers de Girona

El passatge de mossèn Pere Rabat

377

El passatge de mossèn Pere Rabat es troba situat al barri del Pont Major, en el sector que podríem considerar més tradicional, i consisteix en un carrer força estret que uneix el carrer del Pont Major amb l'anomenada plaça de l'Om. Malgrat tot, el carrer és més conegut pel fet que durant molts anys hi hagué en funcionament les escoles nacionals del Pont Major, i més tard per la incidència d'una discoteca, que encara continua en marxa bé que amb un altre nom, i que fa que a les tardes i nits dels dies festius aquest petit passatge conegui un trànsit de persones i cotxes molt important.

L'HORT DE LA RECTORIA

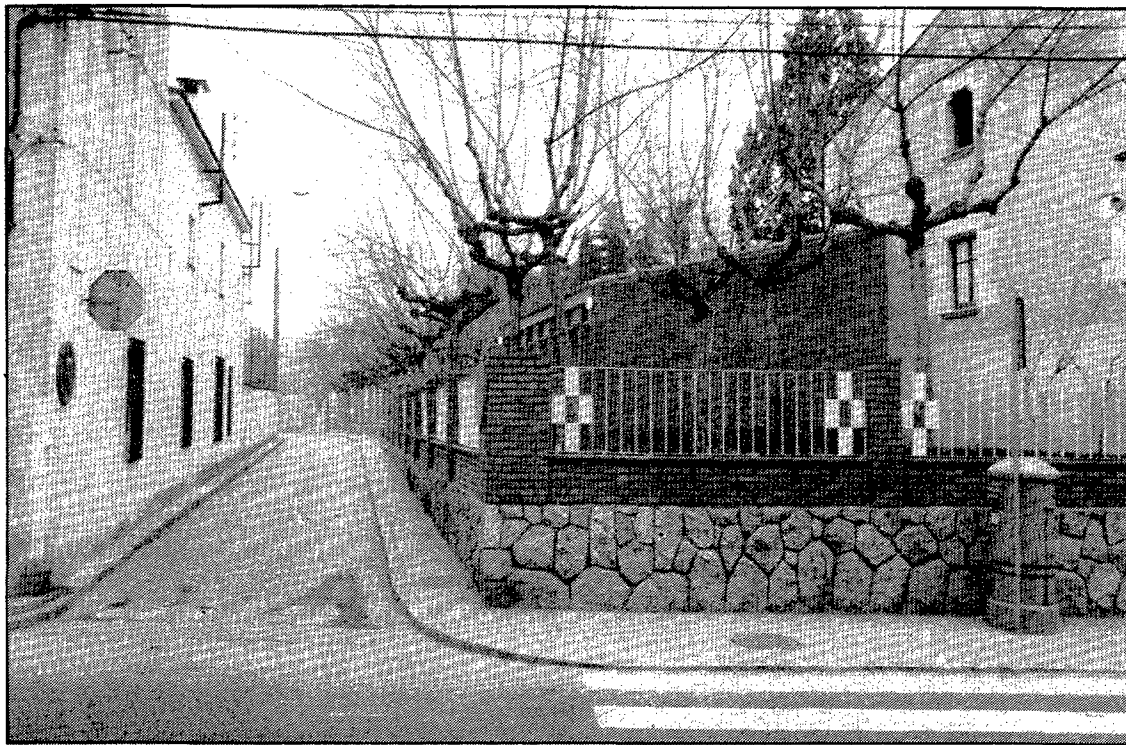
Tot i que no hem pogut trobar la data en què es posa nom en aquest carrer, sí sabem que la seva obertura es produeix allà pels anys trenta, quan el rector mossèn Pere Rabat cedeix el seu hort per tal que s'hi obri aquest passatge i així poder guanyar un pas des del carrer del Pont Major vers el riu Ter a benefici del veïnat.

Durant anys aquest pas romandrà sense ançar, vorejat per un costat per la casa del rector i l'església parroquial, i per l'altre per un conjunt de tres ca-

ses que posteriorment seran enderrocades i en el solar de les quals es construiran les escoles estatals. Més tard, concretament l'any 1971, es procedeix, a la pavimentació del passatge, coincidint amb l'establiment d'una discoteca a la propera plaça de l'Om.

Actualment les escoles velles, a la banda dreta del passatge, són emprades per a usos diversos, donat que ja fa anys que hom construí el grup escolar Carne Auguet en un altre indret del barri. Ara, estatgen el centre social del Pont Major —on funciona una escola d'adults— i on aviat s'ha d'habilitar també un dispensari. A més, una part del local és utilitzat com a seu de l'Associació de veïns, fundada el 1977, i que realitza un seguit d'activitats d'entre les quals destaquen l'edició de la revista «Pont Major», l'organització de la festa major del barri el primer diumenge de juliol, la festa dels vells i la cavalcada dels reis, aquesta darrera conjuntament amb els veïns de Sarrià de Baix.

Pel que fa a mossèn Pere Rabat, remarcuem que va viure entre els anys 1867-1941, i que durant molts anys fou rector de la parròquia del Pont Major. El fet que cedís l'hort de la rectoria per a l'obertura del passatge su-

posem que és el fet determinant per entendre que més tard se li dediqués una via que ell havia ajudat a crear.

Actualment és un passatge curt i estret, amb les escoles a una banda, i una casa i una pista de bàsquet a l'esquerra, bé que

la seva confluència amb la plaça de l'Om —antiga plaça Catalunya— és de mal precisar. Carrer de doble direcció, és famós pels embussos que s'hi produeixen les diades de festa amb el continuat anar i venir en una direcció i altra d'un reguitzell de cotxes

que acudeixen a la discoteca Cricket, en altre temps capdavantera de l'esbarjo d'aquesta mena a la ciutat de Girona sota el nom de Rufus.

Ramon Alberch i
Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

Drets humans

Sr. Director,
Em dirigeixo per primera vegada a vostè per manifestar el meu desacord amb la manera com el *Punt Diari* està tractant determinats temes. Crec que tothom coincidirà amb mi en el fet que un diari que presumeix d'independent i de demòcrata ha de defensar d'una manera inequívoca els Drets Humans i els Drets dels pobles, i alhora ha de denunciar amb claredat i contundència aquells fets que no els

respecten.

És significatiu que Terricabres, un professor d'ètica, hagués de fer un toc, indirecte i subtil, al silenci que una part de la societat d'aquestes comarques, *Punt Diari* inclòs, està manifestant repetidament davant casos flagrants de violació dels Drets Humans.

En aquest sentit, sento haver de dir-ho però és el que penso, em va molestar profundament llegir l'article d'Ascanio del passat dia 9 en què no cessava de

referir-se als «èxits» de l'ex-falangista i ex-dirigent del sindicat feixista SEU, Barrionuevo, silenciament o deformant el fet que la policia espanyola està usant repetidament mètodes il·legítims basats en la tortura sistemàtica, mètodes que han denunciat diversos organismes internacionals i diferents personalitats europees. Desmoralitza veure que han de ser els de fora els defensors dels nostres drets, desmoralitza el dimissionisme i l'encongiment d'una part de la societat. És llàstimos que la crítica a la prepotència i a la brutalitat d'aquells que haurien de representar la justícia només vingui de les pintades al carrer i, en aquest Diari, de les Cartes al director, i en comptadíssimes col·laboracions, com la ja comentada del professor Terricabres. És llàstimos que la defensa dels drets de les persones no sigui un punt de vista assumit i defensat per tots els membres que fan el *Punt Diari*. *Joaquim Esquena* (Olot)

La fi d'uns arbres

Sr. Director,
La present no és exactament una denúncia, ni ho pretenc, però sí una recriminació per als que no actuen amb l'exemple.

Que bonic és cada any en arribar les Festes de Nadal, quan els carrers de les ciutats i pobles d'arreu s'omplen de llums i de meravellosos arbres amb mil i uns adorns. Tot és molt bonic i emocionant en aquell moment d'alegria i germanor, però, com és lògic, en aquesta dura i a vegades injusta vida, tot té una fi. S'ha acabat Nadal, s'ha acabat la germanor i s'ha acabat els fastuosos avets que durant aquests dies han fet gaudir d'admiració tothom que els mirava. Però crec que de tots ells, el que ha tingut la fi més trista i denigrant ha estat el de la Celleria.

D'entrada, pobret, ja me'l col·loquen dintre el forat d'una

claveguera que es veu que de l'única manera que se'ls aguanta i per a mala fi, l'altre dia al matí, quan vaig passar per aquella carretera, camí de Girona, em vaig trobar els mandants municipals que l'havien tallat pel mig, per així facilitar l'extracció d'aquell «distingit» forat.

I jo em pregunto si aquest Ajuntament s'ha assabentat que existeixen unes associacions que protegeixen aquests apreciats arbres i que fins i tot aquest any s'ha posat al servei del públic una Brigada que les recullen a tothom que no sàpiga on posar-los. O és que vostès li han trobat col·locació per a alguna llar de foc?

Senyors meus, si a nivell d'Ajuntaments es donen aquests exemples, què hem de fer el pobre manipulat poble?

Llàstima d'arbre! (Si us plau, si parlo sense coneixement de causa, contestin). Mercès. *Ferran Pedró* (Girona)

loteria primitiva

Sorteig núm. 13
dia 16 gener del 1986

Combinació guanyadora:

2 - 14 - 32 - 36 - 41 - 48

Número complementari:

44

Els premis a repartir són:

1 ^a cat. 6 encerts	118.397.110 ptes.
2 ^a cat. 5 enc. més compl.	44.398.916 ptes.
3 ^a cat. 5 encerts	83.864.619 ptes.
4 ^a cat. 4 encerts	98.664.258 ptes.
5 ^a cat. 3 encerts	147.996.387 ptes.

La recaptació total va ser de 896.947.800 ptes.

Mn. Camil Geis i Parraguères
Sacerdot, músic i mestre en gai saber

Fill adoptiu i Medalla d'Or de la Ciutat de Sabadell.
Passà d'exercir el ministeri sacerdotal aquí a la terra a unir-se amb Jesucrist, Summe i etern sacerdot.

Els seus afligits nebots, Ramon i Núria Mestres, Martí i Francesca Vilar, Rosa i Alfons Cañigueral, Joan i Josefina Abril, Mercè i Fèlix Ibáñez, renebots, cosins i restant família, en participar-vos tan sensible pèrdua us fan saber que les exèquies de cos present se celebraran dissabte, a les 11 del matí, a l'església de Sant Feliu, que ell serví amb tant de zel durant 57 anys. Els que vulguin acomiadar-se de les seves despulles mortals podran passar pel Baptisteri de Sant Feliu a l'hora de l'enterrament.

Sabadell, 17 de gener de 1986